

מרגמות בעלות „המרצה” רקטית

לצבא צרפת

עבודת-הפיתוח הממושכת שהושקעה בצרפת להפקת דגמי-מרגמות חדישים ומשוכללים נשאה את פירותיה (ראה ציונים למגמות פיר תוח אלו בעבר ב„מערכות” קט"ז, ברשימה הנושאת את הכותרת „מערכת-מרגמות חד” שה לצבא-צרפת). במגמות הפיתוח החדשות שלטה השאיפה לותר על המרגמה-הקלה הר צרפתית ה„מסורתית” בת 60 המ"מ — ומ" אידך להקל את מרגמת 81 המ"מ במידה המאפשרת שימוש טקטי גמיש-יותר בה, אף ביחידות-רגלים קטנות. כמו כן, מופיעה ב" מערכת-המרגמות החדשה מרגמה בת 120 מ"מ, בעלת „קלות” מפתיעה, שהביאה לשי" נוי מוחלט (אם גם במחיר קיצור הטוח, לעומת קודמתה ה„מקובלת”) של הפיסת תפעולה-הטקטי. אחותה, בת אותו קוטר, שור מרת אמנם על מושגי-משקל מקובלים — אולם מגיעה לטוחים בלתי-מוכרים עד כה. בפיתוחה של המרגמה בת 81 המ"מ החדשה הושגו המגמות להן נתכנו (ראה „מערכות” קט"ז, בטבלת המגמות), לגבי פיתוח המרג" מה בת 120 המ"מ (אשר פיצולה לשני דג" מים הובא-בחשבון מלכתחילה) הושגו תור צאות הרבה יותר מרחיקות-לכת — אם גם חד-צדדיות יותר (בכל אחד משני הדגמים) מכפי שקווה אז: לגבי הדגם ה„קל” — באשר לקלותו; ולגבי הדגם ה„כבד” — באשר לטוחו.

★

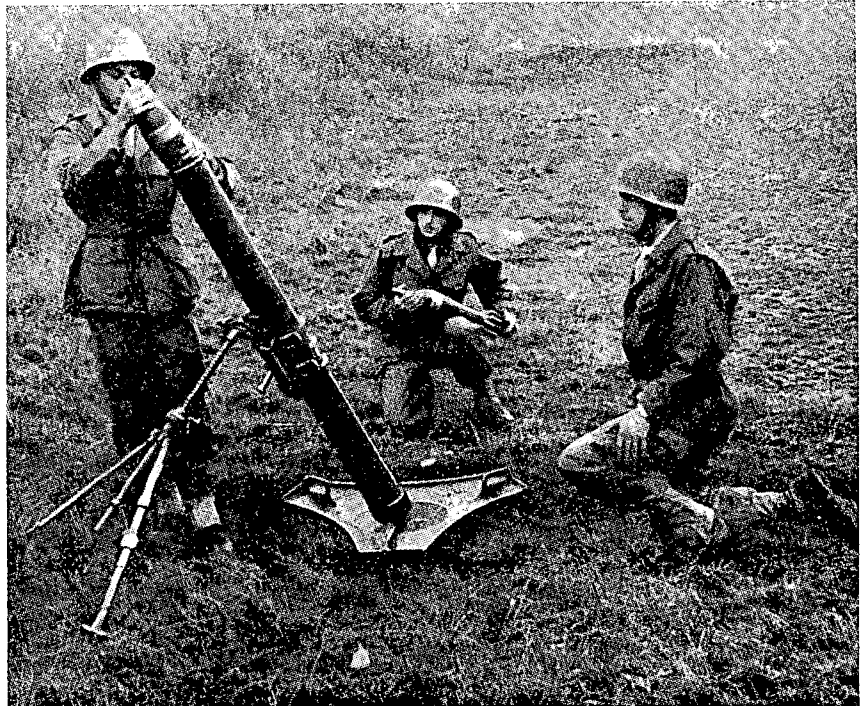
וכך מסכמים, בצורה אופינית, משקיפים זרים, את השגי פיתוח המרגמות: „במסגרת דרישותיו הנוכחיות של הקרב מתכונות מר- גמות צרפתיות חדשות אלו להשיג תוספת טוח, הגברת דיוקו של הירי ופועלה של הפצצה, הקטנת משקל הכלי, שימוש בפצצה בעלת הינע-עצמי-למחצה, התאמתה להצנחה ולהטלה מן-האוויר.

והרי הנתונים המפורטים.

מרגמה קלה בת 81 מ"מ: משקל הקנה — 13 ק"ג; הדורגל — 12.5 ק"ג; הפך — 15 ק"ג; המשקל הכולל — 40.5 ק"ג; אורך הקנה — 1.15 מ'; פצצה נסיונית בעלת הינע-נוסף (מדגם M 57D); הטוח — 4.200 מ'.

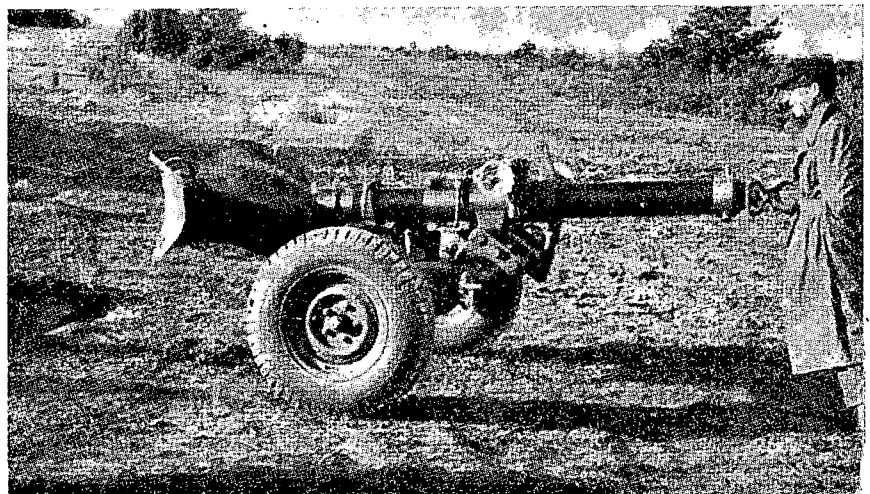
מרגמה קלה בת 120 מ"מ: משקל הקנה — 25 ק"ג; הדורגל — 25 ק"ג; הפך — 30 ק"ג; משקל כולל — 80 ק"ג; אורך הק" נה — 1.50 מ'; פצצה בעלת הינע-נוסף (מדגם P.E.P.A.E.D.); הטוח — 6.400 מ'.

מרגמה חרוקת-קנה בת 120 מ"מ: משקל

המרגמה-הכבדה ה„מוקלת” בת 120 המ"מ

המרגמה-הכבדה חרוקת-הקנה

על המציאותיות במחשבה הצבאית

על מחלת ה"מחרת"

ועל פגע האשליות

שתי סכנות נפוצות אורכות לנו כיום במחשבתנו הצבאית. שתיים אלו טיפחו מזה זמן-אשונה בקרב האוכלוסייה האזרחית ועתה משפיעות הן לאט-לאט-השפעתן-הממארת על רבים-מקציני-הצבא.

● הראשונה שבסכנות אלו היא הבטה מופרזת קדימה לעתיד — המונעת אותנו מלהתבונן בהווה.

הזמן, ככל שאר הדברים — הכרח שיהיה בו, סדר קדימויות' למוקדם ולמאוחר. הזמן החשוב-מכל — הוא ההווה; ואילו העתיד, תהא חשיבותו רבה ככל שתהיה, יתא רשומו גדול כאשר יהיה ותביעותיו כבירות כאשר תהיינה — הכרח, בכל-זאת שיתפוס את המקום השני.

סדרת קביעות' והודעות נשמעת מדי-פעם באזנינו — פעם בבתי-ספר צבאיים מתקדמים, פעם בבטאונים צבאיים או אזרחיים שונים — בלשון כגון זו:

טיל זה — יופק לצורך ניפוק ליחידות בשנת...! כל-ינישק זה יימצא בשירות-שדה החל מ...! אביזר זה יהיה בידי הגייסות כבר ב...! השנמוש המבצע במערכת-נישק זו יוכל להתחיל ב...!

והוצאת הדבר היא שמספרם של אותם אנשים השואלים מה ייעשה על ידינו בבוקר-המחרת, בשעה 0600, מתמעט והולך, ואלה הם בדרך-כלל אותם קצינים-אשר זה רק-חזרה-מאחת-היחידות של דבג-לוחם שבצבאות-השדה שלנו, החונים בגרמניה או בקוריאה-שכך הללו — מוכרים-מדי להם אותם כלי-הנישק והציוד המצויים ב-1952, אשר הם העומדים כיום הכן לפעולה ולשימוש.

● השנייה שבסכנות אלו — אם הגענו לכך כי נחשוב כמושגי אותו ציוד העומד-להשוננו בפועל, ולא להלכה — היא הנטייה להפריז בהערכת יכולתו ואפשרויותיו של ציוד זה, כל-מי שהשתתף בתמרונים נודע גילוייה של נטייה מסוכנת-זו. נביח שכל-ינישק מסוימים טרם-הנחיתו-אשם באותו-רגע אשר הוא בעצם היה הנכון והנדרש. והנה, לכשמגיעים הדו"חות עד לרמת מפקדת-הבקרה — נראה באיזה אופן שהוא שהכל היה, כמו שצריך, הרי היינו יורים, אילו...! כן הם בודאי היו כבר מנחיתים אשם, אילו-א... ולבסוף, כאשר קוראים את הדו"ח המסכם — נעלמים האילו, והאילו-האילו קתרו כליל.

ההוצאה: רבים הם הקצינים הבכירים המאמינים בכנות כי יחידות רבות הנן בעלות סוגי-יכולת אשר, במציאות, חסרים להן; ומאידך גיסא, רבים הם הקצינים הזוטרים היודעים כי ליחידות הללו חסרים סוגי-יכולת אלה. אך הם-עצמם — או שחסרים הם את ההשפעה שתאפשר להם לשכנע את זולתם כי טעות כאן בידם; או שחסרים להם התוקף והעוז לנסות לשכנע.

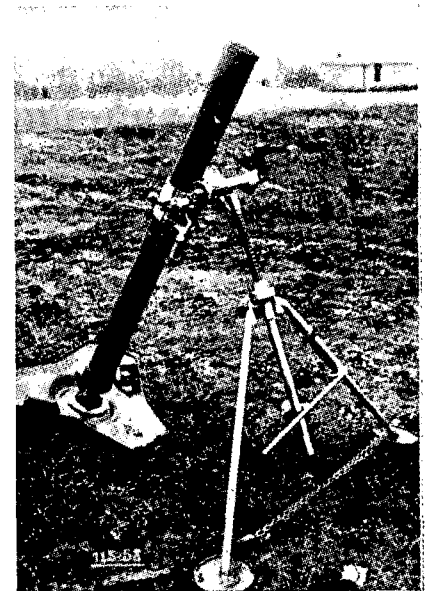
מהרהוריו של קצין-אמריקני בבטאון ב"ס לפיקוד-נחמת של ארה"ב, ראשית שנת 1962.

כולל — 510 ק"ג; אורך הקנה — 1.75 מ'; פצצה (מדגם P.R.P.A. — אף היא כוללת הינע-נוסף) בת 15.6 ק"ג; הטוח — 12,850 מ'.

להבנת ערכו ומגמתו של השג-פיתוח זה בי-תחום הנישק המרגמי — מן הראוי לצטט כאן קטע מן הרשימה שהובאה בשעתו בי-מערכות" קט"ז:

המרגמה המוקלת בת 120 המ"מ הנמצאת עדיין בשלבי-הניסוי האחרונים, מיוסדת על תפיסה מהפכנית: הפצצה תשוגר במהירות-התחלית מוגבלת-יחסית; ואילו התאוצה הנו-פנת ההכרחית להשגת הטוח הרצוי תסופק לפצצה באמצעות הינע-עצמי, כאשר תגיע לנקודה קבועה-מראש במסלול-התעופה. לפי

המרגמה בת 81 המ"מ המוקלת (קלה ב-20 ק"ג מקודמתה — המרגמה-הבינונית דגם 1944)

הגדרה זו מתקבל הרושם, כי מדובר כאן בסידור רקטי המפעיל את עצמו לאחר משך-זמן מסוים, שנקבע בודאי באמצעות מנסת-מרעום מיוחד. המעלות הנובעות מסידור-מ' עין זה מובנות מאליהן. ככל שקטנה יותר המהירות-ההתחלית הנדרשת בשלב צאת ה-פצצה מתוך לוע-הקנה — כן פוחת הלחץ אשר התפוצצות המטען-המניע יוצרת בתוך הקנה; וממילא ניתן אז לבנות את כלי-הנישק עצמו באופן שיהיה קל יותר. מאידך-גיסא, ההינע-עצמי עשוי להגדיל בי-הרבה את טווחו של כלי-הנישק — מבלי לי-הגדיל בהרבה את משקלו. הבעיה העיקרית אשר עדיין הכרח להתגבר עליה קשורה בי-בעיית הדיוק למרחקים גדולים."